

Ilke Teerlinck (BE) studeert in 2015 af aan de Fontys Hogeschool (NL). Ze werkt daarna met gezelschappen als tout petit en Tanzcompagnie Irene K. In 2022 debuteert ze als choreograaf met Zullen we samen..., een voorstelling voor jong en oud die in binnen- en buitenland toert.

In Fragments of Togetherness tast choreograaf Ilke Teerlinck samen met de dansers van Passerelle de grenzen af tussen nabijheid en afstand, tussen samen en alleen. Waar eindigt het individu en begint de groep? Waar eindigt de groep en begint het individu? Hoe verhouden ze zich tot elkaar? En vooral, waar schuilt de kracht van samenzijn? Definitieve antwoorden krijg je niet. Wat je wél krijgt, is een voorstelling die doet stilstaan, die roert en ontroert.

Ilke Teerlinck werkte na haar afstuderen in 2015 als professioneel danser bij diverse gezelschappen zoals tout petit, dat voorstellingen maakt voor een jong publiek. Pas drie jaar geleden zette ze zelf de stap naar het makerschap. "Ik dacht lang dat ik geen maker was. Ik vond het erg fijn om mee te creëren in werk van andere regisseurs en choreografen, maar de stap om zelf werk te maken voelde nog te groot. Je stelt jezelf als maker natuurlijk heel kwetsbaar op. Anders dan bij dansen moet je echt wel kleur bekennen. Je kan je achter niemand verstoppen. Je hebt veel meer verantwoordelijkheden en je kan ook meer fouten maken."

Maar eens de knop omgedraaid, was er geen stoppen meer aan. Sinds haar debuut in 2022 maakte ze al twee voorstellingen voor jonge kinderen. "Dat is een fantastisch maar ook heel eerlijk publiek. Ze laten je meteen voelen wat werkt en wat niet werkt. Virtuoziteit, daar zijn ze niet van onder de indruk. Een goed opgebouwde spanningsboog weten ze dan weer wel te appreciëren. Het komt er vooral op aan om hen te prikkelen: met pit en avontuur, maar het mag ook gerust dieper gaan."

Met haar creatie voor Passerelle is ze nu zelf aan een nieuw avontuur toe. Vertrekend van het onderzoek dat ze deed rond *THREE*, een van de voorstellingen die ze maakte voor een jong publiek, creëert ze nu voor het eerst een langere voorstelling en kiest ze voor een ouder publiek. Ze staat ook voor het eerst niet zelf op het podium: "Dat was een fijne ontdekking. Ik kan nu van buitenaf kijken en samen met de dansers het stuk van a tot z opbouwen, bijstellen en verfijnen."

In *Fragments of Togetherness* diept ze haar fascinatie voor de balans tussen individu en groep verder uit. De drie mensen van *THREE* zijn er nu zes geworden: "Het stuk gaat over hoe de dynamiek tussen mensen werkt, en hoe die verandert van zodra er iemand bij komt of verdwijnt. De voorstelling is een soort plateau geworden van de verschillende situaties die kunnen ontstaan wanneer individuen een ruimte binnenkomen. Wie zijn zij? Wat leeft er bij hen van binnen? Welke plaats nemen ze in? Welke shifts zie je ontstaan? En vooral, welke kracht ontstaat er als je samenwerkt?"

Om dat thema uit te werken kon ze rekenen op een sterke groep dansers: "Mijn werk is heel fysiek. Dus ik heb bij de auditie echt gezocht naar dansers die dat aankunnen. Ze staan er als individuen, maar ze staan er ook als groep. Ze zijn zorgzaam voor elkaar, ze communiceren open, ze zijn nieuwsgierig en genereus. Ik moet er niet aan trekken, ze willen in mijn hoofd kruipen om te begrijpen wat ik doe zodat ze de voorstelling kunnen doen werken. Dat engagement is zó fijn om te ervaren, dat is echt een cadeau."

ILKE TEERLINCK FRAGMENTS OF TOGETHERNESS

"Ze willen in mijn hoofd kruipen om te begrijpen wat ik doe zodat ze de voorstelling kunnen doen werken. Dat engagement is zó fijn om te ervaren, dat is echt een cadeau."

Ook de samenwerking met Passerelle zat goed. "Ze gaven me eigenlijk carte blanche. Ik kreeg een budget en de vrijheid om te bepalen hoe ik dat invul. Ik kan er de mensen bij betrekken wie ik wil. Zo kon ik opnieuw met Koen Brouwers samenwerken, die de muziek voor de voorstelling maakt. We hebben een goede artistieke connectie en dat maakt dat je snel in de diepte kan gaan."

De korte doorlooptijd maakte het creatieproces extra spannend maar bracht tegelijk energie en focus. Wat begon als een experiment, groeide uit tot een gelaagde creatie waarin je doorheen alle fragmenten het vertrouwen ziet groeien in de kracht die ontstaat wanneer mensen samen bewegen.

CREDITS

Concept en creatie: Ilke Teerlinck
Dans en creatie:

Zinte Coekaerts, Emma Drossart, Gwen Kiggen,
Roos Leten, Flore Schroyen, Joke Swennen

Muziekontwerp: Koen Brouwers

Lichtontwerp: Raf Wouters

Met dank aan: Magali Casters en Fran Vincent

Productie: Passerelle vzw
i.s.m. C-mine Genk

"Het fijne aan Passerelle is dat het geen dansschool is. Je werkt telkens met een nieuwe maker, in een andere stijl, een ander proces."

GWEN KIGGEN DANSER

Gwen is met Fragments of Togetherness aan haar derde double bill op rij toe. Ze combineert het traject met haar werk als fulltime dansdocent. Dat is best druk, maar de double bill is gewoon te leuk om te laten liggen. Plus, ze haalt er een pak energie en inspiratie uit voor haar eigen werk.

Gwen kent Passerelle al van de allereerste editie van de double bill in Genk, de creatie *I Still Remain* van Judith Clijsters. Ze danste toen ook mee, maar moest versterk geven voor de volgende edities omdat de combinatie met haar dansopleiding aan Fontys Hogeschool in Tilburg niet meer lukte. Van zodra ze afgestudeerd was, was ze er wel terug bij: "Het fijne aan Passerelle is dat het geen dansschool is. Je werkt telkens met een nieuwe maker, een andere stijl, een ander proces. Dat houdt me scherp en dat geeft me energie. Ik krijg het ook goed gecombineerd met

lesgeven, want het is meestal heel gebundeld. Twee weken keihard werken in de vakanties, een paar weekenden repeteren, en dan de voorstelling in Kortrijk en Genk. Dat is intens, maar ook heel tof."

Over het werken met choreograaf Ilke Teerlinck en de groep is ze al even enthousiast: "Ilke werkt heel gestructureerd en doelgericht, maar tegelijk laat ze veel ruimte. Dat is inspirerend. En omdat vier van de dansers elkaar al kenden, was er meteen een klik. Je voelt je snel op je gemak, waardoor je ook meer durft. *Fragments of Togetherness* gaat over hoe we allemaal individuen zijn maar toch op de een of andere manier een geheel vormen, en dat was in het maakproces precies ook zo."

